

Nr 433

Av herr **Eliasson** i Sundborn, om ökad samhällelig information genom annonsering i pressen.

(Lika lydande med motion nr 358 i Första kammaren)

Den offentliga verksamheten har under senare decennier avsevärt vidgats, vilket medfört ett ständigt växande behov av kontinuerlig information till medborgarna. Uppgiften att förmedla denna information har i främsta rummet ankommit på tidningspressen och huvudsakligen skett över tidningarnas textspalter. Medan näringslivet i stor utsträckning informerar allmänheten över tidningarnas annonsspalter, har pressen sålunda i betydande utsträckning svarat för samhällets information utan ersättning. Det kan knappast anses rimligt att pressen även i fortsättningen skall åtaga sig att i samma utsträckning som hittills via textspalterna informera om sådana beslut och åtgärder från samhällets organ som rätteligen borde publiceras i annonsform.

Det må i detta sammanhang nämnas, att allmänna beredningsutskottet i ett av fjolårets riksdag godkänt utlåtande bl.a. framhållit »vikten av en effektiv information från det allmännas sida som i lättillgänglig form och med utnyttjande av olika kommunikationsmedel, TV, radio, publikationer m.m. lämnar upplysning om exempelvis de skyldigheter och rättigheter lagstiftningen på olika områden innebär för medborgarna och inte minst de ändringar i dessa hänseenden som följer av ny eller ändrad lagstiftning och som enligt vad erfarenheterna utvisar alltför ofta visar sig vara okända för många».

Dessa synpunkter är enligt min mening synnerligen beaktansvärda. Det måste konstateras att exempelvis informationen om beslutade lagändringar ofta är alltför bristfällig med hänsyn till lagändringarnas betydelse för enskilda medborgare.

En ökad informationsannonsering från de samhälleliga organens sida synes motiverad med hänsyn även till ett allmänt intresse av att en alltför stark koncentration inom tidningsvärlden motverkas. Därest man eftersträvar en likvärdig fördelning av informationsannonsering mellan tidningarna av dagspresskaraktär, kommer detta självfallet att ge den relativt största ekonomiska förbättringen åt de svagare tidningsföretagen.

Från olika håll — bl.a. från Tidningsutgivareföreningens sida — har liknande synpunkter på behovet av en vidgad informationsannonsering anförts. Man har också visat på olika områden där ett klart informationsbehov

föreligger, exempelvis annonser om kampanjer för poliovaccinering, hastighetsbegränsningar o.d., liksom informationsannonser om sociala bidragsformer, skolväsendet, statliga tjänster m.m. Informationen kan i vissa fall vara lokalt eller regionalt betingad — i andra fall föreligger behov av en landsomfattande information. Självfallet bör den information som lämnas vara objektiv och partipolitiskt neutral.

Mel stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta i skrivelse till Kungl. Maj:t an-
hålla om en utredning om ökad informationsannonsering från
olika samhälleliga organ.

Stockholm den 26 januari 1966

Lars Eliasson

i Sundborn